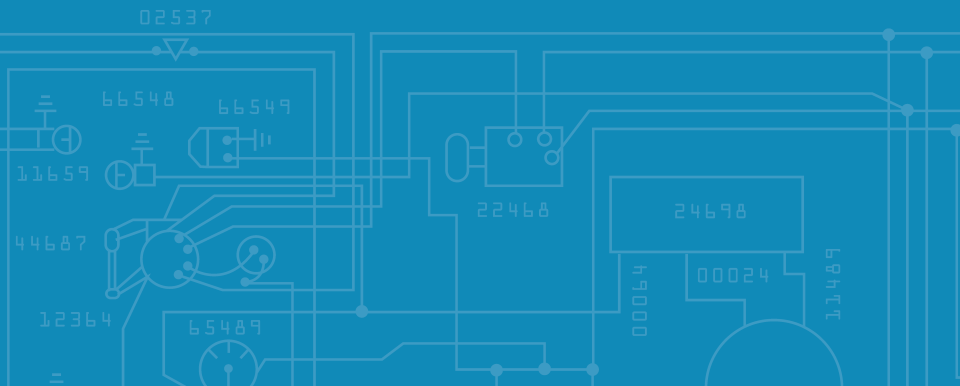
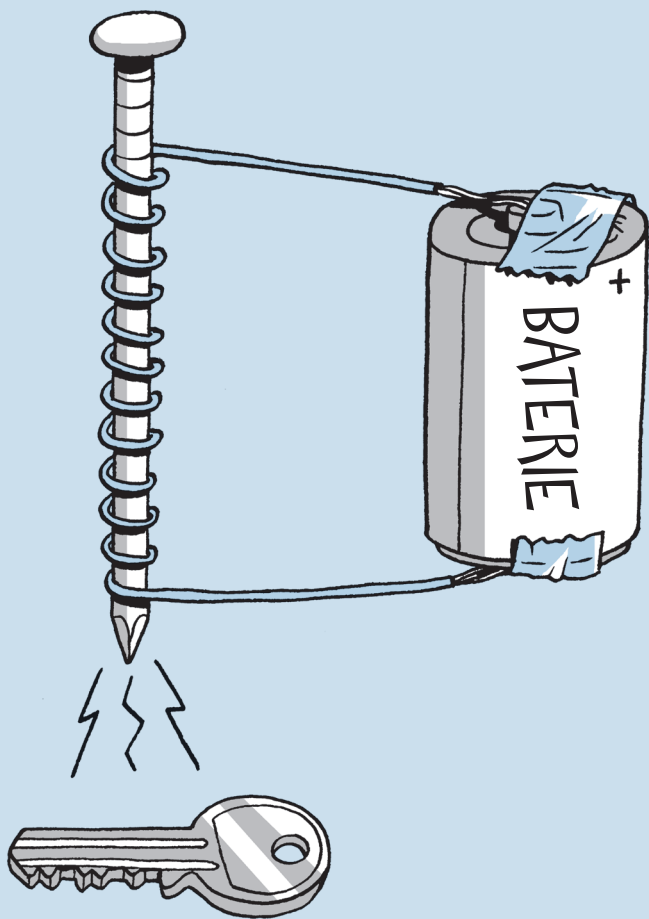


TESLIN A NICKŮV PODOMÁCKU VYROBENÝ ELEKTROMAGNET A ZVEDAČ

CO POTŘEBUJETE:

- 1 velkou baterii velikosti D (velké mono) – označuje se také jako HR20
- 1 svazek drátu potaženého PVC o průměru 0,5 mm
- 1 železný nebo ocelový hřebík o délce 7,5 až 10 cm
- lepicí pásku
- štípačky nebo nůžky





POSTUP

1. Omotejte drát kolem hřebíku tak, aby vám na jedné straně zbylo asi 20,5 cm volného drátu. Snažte se, aby se konce drátu nepřekrývaly.
2. Pokud je třeba, odstříhnete drát tak, aby i na druhé straně zbývalo zhruba 20,5 cm.
3. Pomocí štípaček nebo nůžek odstraňte na každém konci drátu asi 1,25 cm krytu z PVC. Pokud by vám to nešlo, požádejte o pomoc někoho dospělého.
4. Jeden konec obnaženého drátu připevněte páskou k horní části baterie, druhý k její dolní části.

A ÚPLNĚ NAKONEC

1. Jakmile je baterie zapojená, vytváří proudění elektřiny v drátech neviditelné magnetické pole. Hřebík nyní funguje jako magnet, takže byste pomocí něj měli být schopni sebrat malé kovové předměty jako třeba kancelářské sponky, maticky nebo šroubky. Čím vícrát omotáte drát kolem hřebíku, tím větší bude magnetické pole, a tudíž i magnetická síla.
2. Až budete mít kýžený předmět sebraný, nezapomeňte dráty odpojit. Dráty a hřebík se totiž po delší době silně zahřejí, takže tento elektromagnet *nikdy* nenechávejte sestavený!

Dostat hřebík s dráty skrz díрку ve zdi bylo celkem jednoduché. Horší bylo provléknout ho tak, aby se na druhé straně stočil doleva a vyháknul petlici, na kterou byly dveře zavřené.

Děti věděly, že elektromagnet funguje. Vyzkoušely ho na dalším hřebíku, který se jim podařilo vytáhnout z uvolněného prkna. Tesla se ale s drátky mořila už pět minut s tváří přilepenou na zeď a vyplazeným jazykem a pořád nic. Nakonec to vzdala.

„Myslím, že jsem nezvolila správný úhel,“ řekla. „Zkus to teď ty, Nicku. Ale dávej si pozor, ten drát je –“

Nick si vzal od sestry baterii a okamžitě vyjel:

„Jau!“

„- horký,“ dokončila Tesla svoji větu.

I Nick se snažil pět minut, ale ani jemu se nepodařilo hřebík přiblížit k západce.

„Myslím, že bych to dokázala,“ řekla najednou Lily.

„Hrozně dobře mi totiž jdou Operace.“

„Myslíš... tu hru?“ ujišťoval se DeMarco.

Lily přikývla.

DeMarco se podíval na Nicka a Teslu.

Oba jen pokrčili rameny, jako by chtěli říct: „Proč ne?“

„Dobře,“ řekl DeMarco a podal baterii Lily. „Tohle je ale mnohem těžší než vyndávat kleštičkami brňavku a snažit se nedotknout –,“

„Mám to,“ řekla Lily.

„Ty to máš?“ opakoval udiveně Nick.

„Jo, mám to. Teda aspoň myslím. Cítila jsem takové zaškubnutí, jako by se ten hřebík najednou pohnul. Pak jsem trošku zatlačila a zdálo se mi, že se něco posunulo.“

„To teda byla rychlost!“ řekl DeMarco, ale vypadalo to, že tomu moc nevěří.

„Takhle rychlá jsem vždycky,“ namítla Lily.

Nick popošel ke dveřím a natáhl ruku ke klíče.

„No, myslím, že můžeme velice snadno zjistit, jestli je ta západka pořád zavřená, nebo ne,“ řekl.

Zmáčkl kliku a trochu zatlačil.

Dveře se otevřely dokořán.

„Týjo,“ řekl DeMarco. „To bylo dobrý!“

Otočil se k Lily a zvedl ruku, aby si s ní plácla.

„A co budeme dělat teď?“ zeptala se Lily.

Tesla ukázala směrem do tmavé chodby. „Utečeme.“

„Když to říkáš, zní to hrozně jednoduše,“ podotkl Nick.

„Možná to i jednoduché bude.“

Nick se na sestru zamračeně podíval.

„Pojďte,“ řekla jen Tesla.

A sama vyrazila tichými, opatrnými kroky do chodby.



He schodišti došli, aniž by někoho zaslechli nebo aniž by někdo slyšel je.

„Asi jsou ještě venku a prohlédávají zahradu, jestli